

[Svend Haugaard.]

forhold og de høje renter, vil det være nødvendigt at tænke med større velvilje på de selvstændiges etableringsvanskeligheder i tiden fremover.

Som helhed mener jeg, at lovforslaget trods visse mangler betyder et godt fremskridt, og vi vil stemme for det.

Niels Westerby: Jeg er i den heldige situation, at jeg kan fatte mig i korthed, idet vi vil forholde os ved afstemningen om ændringsforslagene som angivet af hr. Niels Ravn, og jeg kan i det store og hele tilslutte mig de synspunkter, som hr. Niels Ravn har gjort gældende.

Jeg vil gerne gøre en ganske kort bemærkning til hr. Svend Haugaard, der jo kom med en betragtning om, at hr. Niels Ravn, når det kom til stykket, ikke tænkte på den unge landmand; for den betragtning fra hr. Svend Haugaard rammer jo sådan set indirekte mig. Jeg tror tværtimod, hr. Svend Haugaard skal tænke i lidt andre baner, for det er vel sådan, at vi — dermed tænker jeg på hr. Niels Ravn og mig — tænker på at skaffe landbrug, som unge landmænd kan blive siddende i og have en fremtid for sig i, medens hr. Svend Haugaard snarere ud fra forældede, måske lidt romantiske forestillinger er med til at tage ansvaret for, at unge landmænd går ind i brug, hvor de får meget svært ved at skabe sig en ordentlig fremtid.

Landbrugsministeren (Chr. Thomsen): Jeg vil gerne takke alle ordførerne for deres positive indstilling til lovforslaget, selv om der jo er visse divergenser.

Når hr. Niels Ravn taler om, at støtten er for ringe, vil jeg dertil sige, at de konservative er jo altid relativt gavmilde, hvis man tager pengene fra en bestemt gruppe inden for landbruget, nemlig fra de mindre landbrug, og bruger dem til et eller andet formål; men det er i og for sig en form for gavmildhed, som jeg ikke rigtig synes om.

Jeg vil også tro, det var en fejl, når hr.

Niels Ravn sluttede med at sige, at det var alt for store byrder, man pålagde de unge ved dette lovforslags gennemførelse. Hvad enten man nu synes, at lovforslaget er tilstrækkeligt eller ikke er tilstrækkeligt, så må det da under alle omstændigheder betyde en betydelig lettelse for de unge i forhold til det, der eksisterer i dag.

Niels Ravn: Ganske kort til landbrugsministeren: vi mener, at vi tager pengene på sådanne områder, at de kunne komme bedre til nytte ved at blive anvendt til de unge; men man har altså ikke villet høre på os. Vi har anvist forskellige veje; dem har man ikke villet gå.

Så vil jeg gerne sige til hr. Svend Haugaard, at det undrer mig ikke, at han ikke kan forstå det konservative folkepartis interesse for de unge. Det radikale venstre har jo kun interesse for at opretholde den bestående struktur, altså de små brug. Det radikale venstre ønsker at investere i fortiden. Det konservative folkeparti ønsker at investere i fremtiden, ønsker at investere i ungdommen, også inden for landbruget.

Svend Haugaard: Nu ville jeg næsten ønske, at vi var ude i et forsamlingshus et eller andet sted med hr. Niels Ravn; så kunne det godt mere mig at fortsætte; men tiden er lovlig fremskreden til at gøre det her. Jeg vil blot lige pege på, at det fra vor side blev fremført, at det ville være rigtigt at gå til en grænse på 600.000 kr. og så føre det helt igennem, også til de store brugstørrelser. Tag dog det med i beregningerne!

Hr. Niels Westerby påstår, at alt, hvad der overhovedet er af vanskeligheder for landbruget, kan klares, bare man har ubegrænset arealstørrelse. Det er nu sagt mindst 25 gange her fra liberalt centrum side, så vi kan det efterhånden udenad; men vi tror stadig væk ikke på det. Hvordan skal den unge landmand skaffe kapital til den meget store størrelse? Og med hensyn til forrentningen har hr. Niels Westerby hidtil ikke kunnet påvise, at de store brug